

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการเสนอผลการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่น” แบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้คือ

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปลูกฝังเรื่องการประหยัด
- 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติในเรื่องการประหยัด
- 4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการประหยัด
- 4.5 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่น
- 4.6 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชาย จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 เพศหญิง จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5

อายุของนักเรียนส่วนใหญ่อายุ 13 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 รองลงมาอายุ 16 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 อายุ 15 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 อายุ 14 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 อายุ 17 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 และอายุ 18 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

ชั้นปีการศึกษา ผู้วิจัยได้เกณฑ์ในการกระจายกลุ่มตัวอย่าง โดยเฉลี่ยให้มีจำนวนเท่ากันหรือใกล้เคียงกันดังนี้คือ ชั้น ม. 1 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ชั้น ม. 2 จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ชั้น ม. 3 จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ชั้น ม. 4 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ชั้น ม. 5 จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และชั้น ม. 6 จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

สถานภาพสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ส่วนใหญ่อยู่ร่วมกัน จำนวน 347 คน คิดเป็นร้อยละ 79.6 และแยกกันอยู่ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4

อาชีพของบิดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ส่วนใหญ่ไม่ได้รับราชการ จำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4 และรับราชการ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6

อาชีพของมารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ส่วนใหญ่ไม่ได้รับราชการ จำนวน 408 คน คิดเป็นร้อยละ 93.6 และรับราชการ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4

การศึกษาของบิดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ส่วนใหญ่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 355 คน คิดเป็นร้อยละ 81.4 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 และจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

การศึกษาของมารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ส่วนใหญ่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 373 คน คิดเป็นร้อยละ 85.6 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 และจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

รายได้ของบิดามารดาของนักเรียน ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 รองลงมา มีรายได้ในช่วง 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 มีรายได้ในช่วง 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 มีรายได้ในช่วง 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 มีรายได้สูงกว่า 30,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และมีรายได้ในช่วง 25,001 - 30,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1
แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	216	49.5
หญิง	220	50.5
รวม	436	100.0
อายุ		
13 ปี	100	22.9
14 ปี	69	15.8
15 ปี	82	18.8
16 ปี	91	20.9
17 ปี	57	13.1
18 ปี	37	8.5
รวม	436	100.0
ชั้นปีการศึกษา		
ม. 1	72	16.5
ม. 2	73	16.7
ม. 3	73	16.7
ม. 4	72	16.5
ม. 5	73	16.7
ม. 6	73	16.7
รวม	436	100.0
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
อยู่ร่วมกัน	347	79.6
แยกกันอยู่	89	20.4
รวม	436	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของบิดา		
รับราชการ	68	15.6
ไม่ได้รับราชการ	368	84.4
รวม	436	100.0
อาชีพของมารดา		
รับราชการ	28	6.4
ไม่ได้รับราชการ	408	93.6
รวม	436	100.0
ระดับการศึกษาของบิดา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	355	81.4
ปริญญาตรี	70	16.1
สูงกว่าปริญญาตรี	11	2.5
รวม	436	100.0
ระดับการศึกษาของมารดา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	373	85.6
ปริญญาตรี	55	12.6
สูงกว่าปริญญาตรี	8	1.8
รวม	436	100.0
รายได้ของบิดามารดา		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	54	12.4
5,001 - 10,000 บาท	106	24.3
10,001 - 15,000 บาท	139	31.9
15,001 - 20,000 บาท	45	10.3
20,001 - 25,000 บาท	39	8.9
25,001 - 30,000 บาท	20	4.6
30,000 บาทขึ้นไป	33	7.6
รวม	436	100.0

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปลูกฝังเรื่องการประหยัด

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการปลูกฝังเรื่องการประหยัด ซึ่งกรอบแนวคิดกำหนดให้การศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ การปลูกฝังจากครอบครัว การปลูกฝังจากครูอาจารย์ และการปลูกฝังจากสื่อมวลชน ผลการวิจัยพบว่า

1. การปลูกฝังจากครอบครัว คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะปลูกฝังเรื่องการประหยัด ให้แก่นักเรียนมากที่สุดในเรื่อง การให้นักเรียนรู้จักคุณค่าของสิ่งของ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 และบิดามารดาหรือผู้ปกครอง จะปลูกฝังเรื่องการประหยัดให้แก่นักเรียนน้อยที่สุดในเรื่อง การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31

2. การปลูกฝังจากโรงเรียน คือ ครูอาจารย์จะปลูกฝังเรื่องการประหยัดให้แก่นักเรียนมากที่สุดในเรื่อง การให้นักเรียนช่วยกันรักษาสมบัติของโรงเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 และครูอาจารย์จะปลูกฝังเรื่องการประหยัดให้แก่นักเรียนน้อยที่สุดในเรื่อง การรู้จักใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54

3. การปลูกฝังจากสื่อมวลชน พบว่า นักเรียนรู้จักประหยัดมากขึ้นจากโฆษณาพร้อมล้างสารสอง และรายการวิทยุที่นักเรียนฟัง ผู้จัดรายการมีการชักชวนให้ผู้ฟังรู้จักการประหยัด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 และนักเรียนมีพฤติกรรมประหยัดน้อยจากการโฆษณาหลอดตะเกียบประหยัดไฟ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83

โดยภาพรวมแล้ว นักเรียนได้รับการปลูกฝังในเรื่องการประหยัดมาก คือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 48.76 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2
แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการปลูกฝังเรื่องการประหยัด

การปลูกฝังเรื่องการประหยัด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
การปลูกฝังจากครอบครัว					
1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักเก็บออมเงิน	1	3	.50	2.66	436
2. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะปลูกฝังให้นักเรียนใช้จ่ายสิ่งของต่าง ๆ ที่จำเป็น	1	3	.50	2.66	436
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะปลูกฝังให้นักเรียนไปเที่ยวเตร่ในทางที่ไม่เหมาะสม	1	3	.60	2.64	436
4. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะปลูกฝังให้นักเรียนไม่ซื้อสิ่งของที่ราคาแพงจนเกินไป	1	3	.57	2.50	436
5. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะปลูกฝังให้นักเรียนตรงต่อเวลา	1	3	.58	2.41	436
6. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะปลูกฝังให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1	3	.61	2.31	436
7. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะปลูกฝังให้นักเรียนรักษาและไม่ทำลายสิ่งของทั้งของตนเองและสาธารณะ	1	3	.58	2.54	436
8. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักคุณค่าของสิ่งของ	1	3	.49	2.67	436
9. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะปลูกฝังให้นักเรียนไม่ทำลายทรัพย์สินของบุคคล	1	3	.61	2.35	436
10. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการใช้สิ่งของให้เกิดประโยชน์สูงสุด	1	3	.59	2.43	436

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การปลูกฝังเรื่องการประหยัด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
การปลูกฝังจากโรงเรียน					
11. ครูอาจารย์จะปลูกฝังให้นักเรียนมีค่านิยม ที่ดีในเรื่องการประหยัด	1	3	.53	2.64	436
12. ครูอาจารย์จะปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักใช้จ่าย ในสิ่งที่จำเป็น	1	3	.53	2.60	436
13. ครูอาจารย์จะปลูกฝังให้นักเรียนแบ่งเวลา ให้ถูกต้อง	1	3	.52	2.65	436
14. ครูอาจารย์จะปลูกฝังให้นักเรียนช่วยกัน รักษาสมบัติของโรงเรียน	1	3	.49	2.72	436
15. ครูอาจารย์จะปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักใช้ ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า	1	3	.55	2.54	436
การปลูกฝังจากสื่อมวลชน					
16. นักเรียนรู้จักประหยัดมากขึ้นจากโฆษณา รวมพลังหารสอง	1	3	.61	2.18	436
17. นักเรียนซื้อหลอดตะเกียบประหยัดไฟมา ใช้จากการโฆษณา	1	3	.75	1.83	436
18. นักเรียนประหยัดไฟตามโฆษณาประหยัด 4 ป.	1	3	.62	2.07	436
19. รายการวิทยุที่นักเรียนฟัง ผู้จัดรายการมีการ ชักชวนให้ผู้ฟังรู้จักการประหยัด	1	3	.65	2.18	436
20. ศิลปินที่ออกตามรายการวิทยุชักชวนให้ ผู้ฟังรู้จักการประหยัดมากขึ้น	1	3	.68	2.17	436
การปลูกฝังเรื่องการประหยัดรวม	20.00	60.00	5.34	48.76	436

จากการปลุกฝังเรื่องการประหยัด เมื่อจำแนกการปลุกฝังตามความแตกต่างของตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา และรายได้ของบิดามารดา ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างทางด้านเพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา และ การศึกษาของบิดามารดา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความแตกต่างทางด้านอายุ ชั้นปีการศึกษา และรายได้ของบิดามารดา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการปลุกฝังเรื่องการประหยัดจากสื่อมวลชน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.1. การปลุกฝังเรื่องการประหยัดจากครอบครัว

ผลการวิจัยพบว่า การปลุกฝังเรื่องการประหยัดจากครอบครัว มีความแตกต่างกันในด้านรายได้ของบิดามารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ปานกลาง (5,001 - 25,000 บาท) จะได้รับการปลุกฝังเรื่องการประหยัด มากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ (ต่ำกว่า 5,000 บาท) และสูง (25,001 บาทขึ้นไป) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4.3-4.4)

ตารางที่ 4.3

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
การปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากครอบครัวระหว่างนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	6	131.7075	21.9512	2.4637	.0236
ภายในกลุ่ม	429	3822.3384	8.9099		
รวม	435	3954.0459			

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าเฉลี่ยของการปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากครอบครัว
ระหว่างนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่างกัน

รายได้ของบิดามารดา	N	\bar{X}	SD
ต่ำกว่า 5,000 บาท	54	24.5741	3.8929
5,001 - 10,000 บาท	106	25.4340	2.5299
10,001 - 15,000 บาท	139	25.6763	2.8469
15,001 - 20,000 บาท	45	25.1111	3.3590
20,001 - 25,000 บาท	39	25.1795	2.5430
25,001 - 30,000 บาท	20	24.2500	2.4895
30,000 บาทขึ้นไป	33	23.9091	3.3945
รวม	436	25.1789	3.0149

4.2.2. การปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากโรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า การปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากโรงเรียน มีความแตกต่างกันในด้านอายุ และชั้นปีการศึกษาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย

1) นักเรียนที่มีอายุน้อย (13-14 ปี) จะได้รับการปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากโรงเรียน มากกว่านักเรียนที่มีอายุมาก (15-18 ปี) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4.5 - 4.6)

2) และนักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาต่ำ (ม.1 - ม.3) จะได้รับการปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากโรงเรียน มากกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาสูง (ม.4 - ม.6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4.7 - 4.8)

ตารางที่ 4.5

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
การปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากโรงเรียนระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S.	F Ratio	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	5	125.2496	25.0499	7.8085	.0000
ภายในกลุ่ม	430	1379.4545	3.2080		
รวม	435	1504.7041			

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.6

แสดงค่าเฉลี่ยของการปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากโรงเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน

อายุ	N	\bar{X}	SD
13 ปี	100	13.9900	1.2102
14 ปี	69	13.4348	1.6845
15 ปี	82	12.8415	1.9466
16 ปี	91	12.5055	1.9401
17 ปี	57	12.9649	2.2036
18 ปี	37	12.9459	1.8551
รวม	436	13.1537	1.8599

๑
BF
๒๖๗
๑๓๘๖๒
๒๕๗๑
๑๒.๒

ศูนย์บรรณสารสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

๐๐๒๑ - ๗๗๗๕๐

ตารางที่ 4.7

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
การปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากโรงเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S.	F Ratio	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	5	122.3769	24.4754	7.6135	.0000
ภายในกลุ่ม	430	1382.3272	3.2147		
รวม	435	1504.7041			

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.8

แสดงค่าเฉลี่ยของการปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากโรงเรียน
ระหว่างนักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาต่างกัน

ชั้นปี การศึกษา	N	\bar{X}	SD
ม. 1	72	13.8611	1.2816
ม. 2	73	13.8082	1.3910
ม. 3	73	13.0822	1.9843
ม. 4	72	12.6944	1.9257
ม. 5	73	12.4247	2.1533
ม. 6	73	13.0548	1.8476
รวม	436	13.1537	1.8599

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติในเรื่องการประหยัด

ในการวัดทัศนคติในเรื่องการประหยัด ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดทัศนคติจำนวน 14 ข้อ วัดทัศนคติ 5 ระดับ คือ มีทัศนคติในเรื่องการประหยัดไม่ดีมาก มีทัศนคติในเรื่องการประหยัดไม่ดี มีทัศนคติในเรื่องการประหยัดปานกลาง มีทัศนคติในเรื่องการประหยัดดี และมีทัศนคติในเรื่องการประหยัดดีมาก โดยภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ย 53.15 จากคะแนนสูงสุด 70 คะแนน ซึ่งถือว่านักเรียนมีทัศนคติในเรื่องการประหยัดดี (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9
แสดงข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติในเรื่องการประหยัด

ทัศนคติในเรื่องการประหยัด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
1. เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองเมื่อไม่พอใช้ นักเรียนแก้ปัญหา โดยการขอยืมเงินจากเพื่อนก่อนแล้วจึงหาโอกาสใช้คืนภายหลัง	1	5	1.03	3.23	436
2. นักเรียนเก็บหอมรอมริบเงินส่วนหนึ่งที่ได้รับจากผู้ปกครองเพื่อเก็บไว้เป็นเงินออมของนักเรียนเอง	1	5	.83	4.27	436
3. เมื่อนักเรียนเห็นคนอื่นมีอะไรนักเรียนจะต้องหามาให้มีเหมือนเขาจึงจะไม่น้อยหน้า	1	5	1.02	3.90	436
4. ถ้ามีสินค้าที่ผลิตออกมาใหม่ ๆ ที่สวยงามนักเรียนจะต้องรีบซื้อไว้ก่อนจะได้เป็นคนทันสมัย	1	5	1.05	3.83	436
5. เมื่อนักเรียนมีเงินเดือนเป็นของตนเอง นักเรียนจะใช้จ่ายเงินซื้อสิ่งของเครื่องใช้ที่นักเรียนต้องการให้สมกับความอยาก	1	5	1.07	3.31	436
6. นักเรียนพบว่าตนเองมีความต้องการที่จะได้สิ่งของเครื่องใช้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ	1	5	.97	3.21	436

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ทัศนคติในเรื่องการประหยัด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
7. นักเรียนชอบที่จะไปรับประทานอาหารตาม ภัตตาคารมากกว่าการหารับประทานตาม ร้านธรรมดา	1	5	1.11	3.92	436
8. เมื่อนักเรียนมีโอกาสไปงานสังสรรค์หรือไป เที่ยวกับเพื่อน ๆ นักเรียนจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้า ชุดใหม่ จะพยายามไม่ใส่เสื้อผ้าชุดเดิม	1	5	1.05	3.25	436
9. การประหยัดไม่ใช่เรื่องสำคัญในปัจจุบัน เพียงแค่มียาได้ประจำและสมาชิกพร้อม เพียงแล้ว	1	5	1.19	3.73	436
10. การประหยัดแสดงถึงความตระหนี่ที่เห็นिय ทำให้ชีวิตลำบาก	1	5	1.14	3.72	436
11. การประหยัดเป็นเรื่องของคนจู้จุก ไม่น่า ใจในตัวเอง	1	5	.95	3.94	436
12. คนที่ร่ำรวยอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องประหยัด	1	5	.95	4.19	436
13. คนที่ประหยัดคือคนที่มึนสึขเห็นแก่ตัว หรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน	1	5	.96	4.12	436
14. ทุกครอบครัวควรประหยัดไม่ว่าจะร่ำรวย หรือยากจน	1	5	.97	4.51	436
ทัศนคติในเรื่องการประหยัดรวม	14.00	70.00	8.52	53.15	436

จากทัศนคติในเรื่องการประหยัด เมื่อได้วิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติในเรื่องการประหยัด โดยจำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา และรายได้ของบิดามารดา ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างทางด้านอาชีพของบิดา และการศึกษาของมารดาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดา และรายได้ของบิดามารดา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้ (ตารางที่ 4.10 - 4.21)

- 1) นักเรียนหญิง จะมีทัศนคติในเรื่องการประหยัดดีกว่านักเรียนชาย (ตารางที่ 4.10 - 4.11)
- 2) นักเรียนที่มีอายุในระดับกลาง (อายุ 15-16 ปี) จะมีทัศนคติในเรื่องการประหยัดน้อยกว่านักเรียนที่มีอายุน้อย (13-14 ปี) และอายุมาก (17-18 ปี) (ตารางที่ 4.12 - 4.13)
- 3) นักเรียนที่เรียนในชั้นปี การศึกษาระดับกลาง (ม.3-ม.4) จะมีทัศนคติในเรื่องการประหยัดน้อยกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นปี การศึกษาค่ำ (ม.1-ม.2) และชั้นปี การศึกษาสูง (ม.5-ม.6) (ตารางที่ 4.14 - 4.15)
- 4) นักเรียนที่มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพรับราชการ จะมีทัศนคติในเรื่องการประหยัดมากกว่านักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพรับราชการ (ตารางที่ 4.16 - 4.17)
- 5) นักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาน้อย คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จะมีทัศนคติในเรื่องการประหยัดสูงกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี (ตารางที่ 4.18 - 4.19)
- 6) นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ปานกลาง (5,001-20,000 บาท) จะมีทัศนคติในเรื่องการประหยัดสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ (ต่ำกว่า 5,000 บาท) และรายได้สูง (20,001 บาทขึ้นไป) (ตารางที่ 4.20 - 4.21)

ตารางที่ 4.10

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติในเรื่องการประหยัด
ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S.	F Ratio	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	1407.7691	1407.7691	20.2357	.0000
ภายในกลุ่ม	434	30192.8364	69.5687		
รวม	435	31600.6055			

ตารางที่ 4.11

แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติในเรื่องการประหยัด
ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เพศ	N	\bar{X}	SD
ชาย	216	51.3333	9.1311
หญิง	220	54.9273	7.4842
รวม	436	53.1468	8.5232

ตารางที่ 4.12

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ทัศนคติในเรื่องการประหยัดระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S.	F Ratio	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	5	3852.1829	770.4366	11.9390	.0000
ภายในกลุ่ม	430	27748.4226	64.5312		
รวม	435	31600.6055			

ตารางที่ 4.13

แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติในเรื่องการประหยัดระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน

อายุ	N	\bar{X}	SD
13 ปี	100	54.2300	6.3546
14 ปี	69	54.3333	7.5394
15 ปี	82	49.4146	9.0580
16 ปี	91	50.1319	10.4978
17 ปี	57	57.8772	6.2481
18 ปี	37	56.4054	5.6148
รวม	436	53.1468	8.5232

ตารางที่ 4.14

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ทัศนคติในเรื่องการประหยักระหว่างนักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S.	F Ratio	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	5	4713.5319	942.7064	15.0765	.0000
ภายในกลุ่ม	430	26887.0736	62.5281		
รวม	435	31600.6055			

ตารางที่ 4.15

แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติในเรื่องการประหยักระหว่างนักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาต่างกัน

ชั้นปีการศึกษา	N	\bar{X}	SD
ม. 1	72	54.2500	6.3173
ม. 2	73	53.5479	7.6359
ม. 3	73	50.5068	9.6309
ม. 4	72	47.4583	10.7925
ม. 5	73	55.6712	5.7640
ม. 6	73	57.3836	5.9105
รวม	436	53.1468	8.5232

ตารางที่ 4.16

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ทัศนคติในเรื่องการประหยัดระหว่างนักเรียนที่มารดาประกอบอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S.	F Ratio	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	541.4588	541.4588	7.5660	.0062
ภายในกลุ่ม	434	31059.1467	71.5649		
รวม	435	31600.6055			

ตารางที่ 4.17

แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติในเรื่องการประหยัด
ระหว่างนักเรียนที่มารดาประกอบอาชีพต่างกัน

อาชีพของมารดา	N	\bar{X}	SD
รับราชการ	28	48.8929	10.4716
ไม่ได้รับราชการ	408	53.4387	8.3089
รวม	436	53.1468	8.5232

ตารางที่ 4.18

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ทัศนคติในเรื่องการประหยัดระหว่างนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S.	F Ratio	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	729.2296	364.6148	5.1141	.0064
ภายในกลุ่ม	433	3078.3759	71.2965		
รวม	435	31600.6055			

ตารางที่ 4.19

แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติในเรื่องการประหยัด
ระหว่างนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่างกัน

การศึกษาของบิดา	N	\bar{X}	SD
ต่ำกว่าปริญญาตรี	355	53.7634	7.9930
ปริญญาตรี	70	50.3714	10.2366
สูงกว่าปริญญาตรี	11	50.9091	10.1238
รวม	436	53.1468	8.5232

ตารางที่ 4.20

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ทัศนคติในเรื่องการประหยัดระหว่างนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S.	F Ratio	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	6	930.6558	155.1093	2.1696	.0449
ภายในกลุ่ม	429	30669.9498	71.4917		
รวม	435	31600.6055			

ตารางที่ 4.21

แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติในเรื่องการประหยัด
ระหว่างนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่างกัน

รายได้ของบิดามารดา	N	\bar{X}	SD
ต่ำกว่า 5,000 บาท	54	51.1296	9.9072
5,001 - 10,000 บาท	106	54.3679	7.2995
10,001 - 15,000 บาท	139	53.7986	7.8317
15,001 - 20,000 บาท	45	54.7333	9.1289
20,001 - 25,000 บาท	39	51.4103	9.8240
25,001 - 30,000 บาท	20	51.6500	7.0358
30,000 บาทขึ้นไป	33	50.5758	9.8964
รวม	436	53.1468	8.5232

4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการประหยัด

ในการวัดพฤติกรรมการประหยัด ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดพฤติกรรมจำนวน 22 ข้อ วัดพฤติกรรม 5 ระดับ คือ มีพฤติกรรมการประหยัดน้อยที่สุด มีพฤติกรรมการประหยัดน้อย มีพฤติกรรมการประหยัดปานกลาง มีพฤติกรรมการประหยัดมาก และมีพฤติกรรมการประหยัดมากที่สุด ซึ่งกรอบแนวคิดกำหนดให้การศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ การประหยัดทรัพย์สิน การประหยัดเวลา การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ และการประหยัดทรัพยากร ผลการวิจัยพบว่า

1. การประหยัดทรัพย์สิน คือ นักเรียนมีพฤติกรรมการประหยัดทรัพย์สินมากที่สุดในเรื่อง นักเรียนแบ่งเงินส่วนหนึ่งที่ได้รับจากผู้ปกครองเก็บสะสมไว้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และนักเรียนมีพฤติกรรมการประหยัดทรัพย์สินน้อยที่สุดในเรื่อง นักเรียนเห็นประโยชน์จากการทำบัญชีรายการรับจ่าย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58

2. การประหยัดเวลา คือ นักเรียนมีพฤติกรรมการประหยัดเวลามากที่สุดในเรื่อง นักเรียนไม่เคยคิดนัดให้ผู้อื่นเสียเวลา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และนักเรียนมีพฤติกรรมการประหยัดเวลาน้อยที่สุดในเรื่อง ในวันหยุดนักเรียนวางแผนที่จะใช้เวลาให้เป็นประโยชน์อยู่เสมอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28

3. การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการประหยัดสิ่งของเครื่องใช้มากที่สุดในเรื่อง นักเรียนปิดไฟหรือเครื่องใช้ไฟฟ้าในห้องทุกครั้งเมื่อเลิกใช้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และนักเรียนมีพฤติกรรมการประหยัดสิ่งของเครื่องใช้น้อยที่สุดในเรื่อง เมื่อนั่งในห้องเรียน นักเรียนไม่เคยโยกเก้าอี้ไปมาหรือขีดเขียนบนโต๊ะเก้าอี้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95

4. การประหยัดทรัพยากร พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรมากที่สุดในเรื่อง เมื่อนักเรียนไปเที่ยวชมความงามธรรมชาติ นักเรียนไม่เคยเด็ดดอกไม้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และนักเรียนมีพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรน้อยที่สุดในเรื่อง เมื่อนักเรียนล้างจานหรือซักผ้า นักเรียนนำน้ำล้างจานหรือซักผ้ามารดน้ำต้นไม้ต่อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69

โดยภาพรวมแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมการประหยัดในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 75.61 จากคะแนนสูงสุด 110 คะแนน (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22

แสดงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการประหยัด

พฤติกรรมการประหยัด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
การประหยัดทรัพย์สิน					
1. นักเรียนแบ่งเงินส่วนหนึ่งที่ได้รับจากผู้ปกครองเก็บสะสมไว้	1	5	.93	3.97	436
2. นักเรียนวางแผนการใช้จ่ายเงินของตนเองเสมอ	1	5	.95	3.63	436
3. สินค้าบางอย่างเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นแม้จะมีของแถมนักเรียนก็ไม่ซื้อ	1	5	.94	3.64	436
4. นักเรียนนำเงินไปฝากธนาคารเพื่อให้มีเงินเพิ่มขึ้น	1	5	1.13	3.63	436
5. นักเรียนเห็นประโยชน์จากการทำบัญชีรายการรับจ่าย	1	5	.94	3.58	436
6. นักเรียนจะไม่ซื้อของที่ไม่น่าเป็นตามเพื่อนการประหยัดเวลา	1	5	.94	3.71	436
7. ในวันหยุดนักเรียนวางแผนที่จะใช้เวลาให้เป็นประโยชน์อยู่เสมอ	1	5	.96	3.28	436
8. นักเรียนไม่เคยคิดนัดให้ผู้อื่นเสียเวลา	1	5	1.08	3.33	436
9. นักเรียนสามารถแบ่งเวลาเรียนและเวลาการทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้อย่างเป็นสัดส่วนการประหยัดสิ่งของเครื่องใช้	1	5	.88	3.32	436
10. นักเรียนเป็นผู้ปิดเครื่องใช้ เช่น ไฟฟ้า พัดลม หรือก๊อกน้ำเมื่อมีผู้อื่นเปิดทิ้งไว้	1	5	.94	3.76	436
11. นักเรียนปิดไฟหรือเครื่องใช้ไฟฟ้าในห้องทุกครั้งเมื่อเลิกใช้	1	5	.91	3.86	436
12. นักเรียนเปิดโทรทัศน์เฉพาะเวลาที่มีรายการน่าสนใจ	1	5	1.03	3.45	436

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

พฤติกรรมการประหยัด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
13. นักเรียนถอนหนังสือของนักเรียนเพื่อให้ ใช้ได้นาน	1	5	1.02	3.68	436
14. นักเรียนนำสมุดเก่าที่เหลือใช้มารวบรวม เป็นสมุดโน้ต	1	5	1.09	3.24	436
15. นักเรียนบอกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเมื่อมีผู้ ทำลายสมบัติของโรงเรียน	1	5	1.05	3.06	436
16. นักเรียนไม่เคยใช้รถจักรยานว่างป้าเพื่อน หรือเขียนบนกระดานเล่น	1	5	1.22	3.21	436
17. เมื่อนั่งในห้องเรียนนักเรียนไม่เคยโยกเก้าอี้ ไปมาหรือขีดเขียนบนโต๊ะ เก้าอี้	1	5	1.13	2.95	436
18. นักเรียนซ่อมแซมเสื้อผ้าที่ชำรุดเล็กน้อย ด้วยตนเองเพื่อนำมาใช้ต่อไป	1	5	1.04	3.22	436
19. นักเรียนรับประทานอาหารหมดทุกครั้งไม่ เหลือทิ้งไว้ การประหยัดทรัพยากร	1	5	1.09	3.39	436
20. เมื่อนักเรียนล้างจานหรือซักผ้านักเรียนนำ น้ำล้างจานหรือซักผ้ามารดน้ำต้นไม้ต่อ	1	5	1.01	2.69	436
21. เมื่อนักเรียนไปเที่ยวชมความงามธรรมชาติ นักเรียนไม่เคยเด็ดดอกไม้	1	5	1.16	3.55	436
22. นักเรียนไม่เคยทำลายธรรมชาติด้วยการทิ้ง ขยะ	1	5	1.13	3.47	436
พฤติกรรมการประหยัดรวม	22.00	110.00	11.25	75.61	436

จากพฤติกรรมเรื่องการประหยัด เมื่อได้วิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมเรื่องการประหยัด โดยจำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา และรายได้ของบิดามารดา ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดา การศึกษาของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความแตกต่างทางด้านชั้นปีการศึกษา อาชีพของมารดา และการศึกษาของบิดา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1. พฤติกรรมการประหยัดทรัพย์สิน

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการประหยัดทรัพย์สิน มีความแตกต่างกันในด้านชั้นปีการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย นักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาชั้น ม. 4 และ ม. 6 จะมีพฤติกรรมการประหยัดทรัพย์สินสูงกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย (ตารางที่ 4.23 - 4.24)

2. พฤติกรรมการประหยัดเวลา

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการประหยัดเวลา มีความแตกต่างกันในด้านชั้นปีการศึกษา อาชีพของมารดา และการศึกษาของบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้คือ

- 1) นักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาระดับกลาง (ม.2 - ม.4) จะมีพฤติกรรมการประหยัดเวลา มากกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาที่ต่ำ (ม. 1) และสูง (ม. 5 - ม.6) (ตารางที่ 4.25 - 4.26)
- 2) นักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการ จะมีพฤติกรรมการประหยัดเวลามากกว่านักเรียนที่มารดาไม่ได้รับราชการ (ตารางที่ 4.27 - 4.28)
- 3) นักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี จะมีพฤติกรรมการประหยัดเวลามากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาค่ากว่าปริญญาตรี (ตารางที่ 4.29 - 4.30)

3. พฤติกรรมการประหยัดสิ่งของเครื่องใช้

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนไม่มีพฤติกรรมการประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. พฤติกรรมการประหยัดทรัพย์สิน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนไม่มีพฤติกรรมการประหยัดทรัพย์สินที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.23

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
พฤติกรรมการประหยัดทรัพย์สินระหว่างนักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S.	F Ratio	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	5	166.8252	33.3650	2.5876	.0254
ภายในกลุ่ม	430	5544.5693	12.8943		
รวม	435	5711.3945			

ตารางที่ 4.24

แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการประหยัดทรัพย์สิน
ระหว่างนักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาต่างกัน

ชั้นปีการศึกษา	N	\bar{X}	SD
ม. 1	72	21.8889	3.0927
ม. 2	73	22.3151	3.6548
ม. 3	73	22.2877	3.3767
ม. 4	72	22.7778	4.4158
ม. 5	73	20.9452	3.2313
ม. 6	73	22.7260	3.6258
รวม	436	22.1560	3.6235

ตารางที่ 4.25

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
พฤติกรรมการประหยัดเวลาระหว่างนักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S.	F Ratio	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	5	60.0124	12.0025	2.5594	.0268
ภายในกลุ่ม	430	2016.4899	4.6895		
รวม	435	2076.5023			

ตารางที่ 4.26

แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการประหยัดเวลา
ระหว่างนักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาต่างกัน

ชั้นปีการศึกษา	N	\bar{X}	SD
ม. 1	72	9.7778	1.7298
ม. 2	73	10.0548	1.8922
ม. 3	73	10.3973	1.8465
ม. 4	72	10.3472	2.9653
ม. 5	73	9.4795	1.9587
ม. 6	73	9.4932	2.3577
รวม	436	9.9243	2.1848

ตารางที่ 4.27

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
พฤติกรรมการประหยัดเวลาระหว่างนักเรียนที่มารดาประกอบอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S.	F Ratio	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	26.0370	26.0370	5.5110	.0193
ภายในกลุ่ม	434	2050.4653	4.7246		
รวม	435	2076.5023			

ตารางที่ 4.28

แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการประหยัดเวลา
ระหว่างนักเรียนที่มารดาประกอบอาชีพต่างกัน

อาชีพของมารดา	N	\bar{X}	SD
รับราชการ	28	10.8571	2.4300
ไม่ได้รับราชการ	408	9.8603	2.1555
รวม	436	9.9243	2.1848

ตารางที่ 4.29

วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
พฤติกรรมการประหยัดเวลาระหว่างนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS.	M.S.	F Ratio	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	28.9163	14.4581	3.0574	.0480
ภายในกลุ่ม	433	2047.5860	4.7288		
รวม	435	2076.5023			

ตารางที่ 4.30

แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการประหยัดเวลา
ระหว่างนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่างกัน

การศึกษาของบิดา	N	\bar{X}	SD
ต่ำกว่าปริญญาตรี	355	9.8507	2.1934
ปริญญาตรี	70	10.0571	1.9919
สูงกว่าปริญญาตรี	11	11.4545	2.6595
รวม	436	9.9243	2.1848

4.5 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่น

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่นครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยวิธีการถดถอยพหุคูณแบบปกติ โดยกำหนดให้มีตัวแปรต่าง ๆ รวม 12 ตัว เป็นตัวแปรอิสระ 11 ตัว ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา รายได้ของบิดามารดา การปลูกฝังเรื่องการประหยัด ทักษะคิดในเรื่องการประหยัด และตัวแปรตาม 1 ตัว ได้แก่ พฤติกรรมการประหยัด ผลการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมด ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการประหยัดในระดับปานกลาง ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กันสูง สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณได้ (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31

แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

เพศ	อายุ	ชั้นปี	สถานภาพ	อาชีพ	อาชีพ	การศึกษา	การศึกษา	อาชีพ	อาชีพ	รายได้	รายได้	การปลูกฝัง	การปลูกฝัง	ทัศนคติ	ทัศนคติ	
			สมรส/บิดา	บิดา	มารดา	บิดา	มารดา	บิดา	มารดา	บิดา	มารดา	จาก	จาก	ในเรื่อง	การปลูกฝัง	
			มารดา									โรงเรียน	ครอบครัว	สังคมชน	การปลูกฝัง	
เพศ	1.000															
อายุ	.016	1.000														
ชั้นปีการศึกษา	-.003	.936	1.000													
สถานภาพสมรส/บิดามารดา	.047	-.023	1.000													
อาชีพบิดา	-.034	.007	.045	1.000												
อาชีพมารดา	-.040	-.053	.063	-.300	1.000											
การศึกษามิดา	.083	.093	.022	.172	-.263	1.000										
การศึกษามารดา	.009	.077	-.007	.060	-.347	.651	1.000									
รายได้ของบิดามารดา	.099	.273	.173	.092	-.166	.333	.277	1.000								
การปลูกฝังจากครอบครัว	-.004	.039	.030	.033	-.034	.025	.034	-.086	1.000							
การปลูกฝังจากโรงเรียน	-.065	-.224	-.007	-.039	.082	-.077	-.107	-.125	-.470	1.000						
การปลูกฝังจากสังคม	.006	.029	.045	.121	-.111	-.109	-.069	.022	.309	.222	1.000					
ทัศนคติในเรื่องการปลูกฝัง	-.211	.055	.016	-.041	.131	-.141	-.033	-.066	.286	-.263	-.006	1.000				
พฤติกรรมเรื่องการปลูกฝัง	-.015	.023	-.028	.070	-.071	.092	.026	-.077	.368	.155	.408	.055	1.000			

การวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่น โดยวิธีการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการคัดเลือกปัจจัยทั้ง 12 เข้าสู่สมการแบบปกติ (Enter Method) ผลการวิเคราะห์ที่ถดถอยพหุคูณพบว่า การปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่นมาก รองลงมาคือการปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่นปานกลาง ($R = .48095$) และสามารถอธิบายความผันแปรของการปลูกฝังการประหยัดจากสื่อมวลชน และการปลูกฝังจากครอบครัวได้ ร้อยละ 23.13 ($R^2 = .23131$) (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32

แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
พฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่น

ตัวแปร	B	SE B	Beta	T	Sig T
การปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากสื่อมวลชน	1.674260	.228149	.325063	7.338	.0000
การปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากครอบครัว	1.000685	.165352	.268072	6.052	.0000
ค่าคงที่	32.949428	4.135987		7.967	.0000

R = .48095	R ² = .23131	Adj R ² = .22776	F = 65.14874	Signif F = .0000
------------	-------------------------	-----------------------------	--------------	------------------

สมมติฐานที่ 3 นักเรียนที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการ
ประหยัดแตกต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า นักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักเรียนที่มารดาประกอบอาชีพต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่มารดาประกอบอาชีพรับราชการ จะมีพฤติกรรมการประหยัดเวลามากกว่านักเรียนที่มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพรับราชการ และเมื่อนำตัวแปรอาชีพบิดามารดาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า อาชีพของบิดามารดาไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่น

ผลการศึกษายอมรับสมมติฐานที่ 3 นี้บางส่วน

สมมติฐานที่ 4 นักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติในเรื่องการ
ประหยัดแตกต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า นักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติในเรื่องการประหยัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ จะมีทัศนคติในเรื่องการประหยัดสูงกว่านักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาสูง แต่นักเรียนที่มารดามีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับทัศนคติในเรื่องการประหยัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษายอมรับสมมติฐานที่ 4 นี้บางส่วน

สมมติฐานที่ 5 นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ครอบครัวต่างกัน จะได้รับการปลูกฝัง
เรื่องการประหยัดแตกต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ครอบครัวต่างกัน จะได้รับการปลูกฝังเรื่องการประหยัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ปานกลาง จะได้รับการปลูกฝังเรื่องการประหยัดมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ และสูง

ผลการศึกษาจึงยอมรับสมมติฐานที่ 5

สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่น

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่นคือ การปลูกฝังจากสื่อมวลชน และการปลูกฝังจากครอบครัว และปัจจัยที่มีผลทางอ้อม ได้แก่ รายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์ต่อการปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากครอบครัว อายุและชั้นปีการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการปลูกฝังเรื่องการประหยัดจากโรงเรียน เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดา และรายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องการประหยัด ส่วนชั้นปีการศึกษา อาชีพของมารดา และการศึกษาของบิดา มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการประหยัด (แผนภูมิที่ 4.1)

แผนภูมิที่ 4.1

แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระต่อพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่น

